

SAMENWERKING

In het Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde van 20 okt. j.l. wordt in een klinische les onder de titel: 'Goed(koop) alternatief, melding gemaakt van 3 patiënten die in een slechte toestand waren geraakt nadat op advies van alternatieve genezers de reguliere medicamenteuze therapie was gestaakt. De conclusie van de schrijver luidt: 'De gevolgen van een alternatieve therapie blijken niet alleen duur, maar ook levensgevaarlijk te kunnen zijn. Geen van de alternatieve behandelaars had overleg gepleegd met de reguliere dokter, en het geven van advies zonder enige kennis van de medische voorgeschiedenis en zonder berichtgeving aan huisarts en specialist, naar wie wél wordt verwezen buiten de kantooruren, lijkt een belangrijk kenmerk te zijn van deze geneeswijze'

Inderdaad een les, zowel voor de alternatieve als de reguliere behandelaars. Een terechte klacht die niet 'onderdrukt' mag worden en waarbij beide partijen zich dienen af te wagen wat ze eraan zouden kunnen doen.

De fouten die door de, in het artikel genoemde, therapeuten gemaakt werden berusten op 2 mogelijke oorzaken:

- a. onvoldoende 'medische' kennis van de alternatieve behandelaars.
- b. onvoldoende overleg met de behandelende arts, waardoor onvoldoende informatie aanwezig was.

Alvorens in te gaan op wat men aan de 'oorzaak' zou kunnen doen is het nuttig eerst de verdere verschijnselen te bestuderen. Wat zien we?

- a. Het aantal beoefenaren van de alternatieve vormen van geneeskunde neemt sterk toe, zowel onder artsen, fysiotherapeuten als 'lekentherapeuten'.
- b. Het aantal patiënten dat hiervan gebruik maakt neemt eveneens toe.
- c. Het aantal vormen van alternatieve geneeskunde neemt daarentegen ook sterk toe, zowel methodes die berusten op het natuurwetenschappelijke denken (bv. de orthomoleculaire geneeskunde, chelatietherapie etc.) alsook methodes die berusten op andere paradigma's (homeopathie, acupunctuur, T'iealing' etc.)
- d. Steeds meer verzekeringsmaatschappijen en ziekenfondsen gaan over tot vergoeding.
- e. Wetenschappelijk onderzoek naar de werking en effecten wordt steeds meer verricht, (oa Transferpunten)

De verschillende organisaties van alternatieve therapeuten zijn bezig: beroepsorganisaties op te bouwen, onderwijs en scholen op te richten en wetenschappelijk onderzoek te stimuleren. Dit alles zonder steun van overheid of universiteit.

Hoe wordt hierop door de reguliere geneeskunde gereageerd?

- a. De officiële organisaties als KNMG en LHV zwijgen. Zelfs artsenorganisaties als de Homeopathische artsenvereniging en de Artsen Acupuncturistenvereniging worden niet erkend.
- b. Binnen de medische faculteiten bestaat de alternatieve geneeskunde niet. Medische studenten dienen zich buiten de universiteit te oriënteren.
- c. De officiële tijdschriften als het N.T.v.G. zijn een zijdig (en zelfs tendentius) in hun berichtgeving.

Het is onvermijdelijk dat door een dergelijke ontkenning er problemen rijzen. Zowel voor artsen als patiënten is het door dit gebrek aan informatie vanuit de reguliere geneeskunde bijzonder moeilijk een verantwoorde keuze te maken.

Welke organisatie waarborgt een goede opleiding, welke therapie verdient bij een bepaald probleem de voorkeur, zijn de therapieën te verenigen, aan welke informatie heeft de alternatieve therapeut behoefte en wordt de behandeling vergoed? Kortom veel vragen die beantwoord behoren te kunnen worden door de arts die zijn 'centrale positie in de gezondheidszorg' ook voor de **patiënt** wil blijven behouden.

De therapie lijkt dan ook te bestaan uit zo spoedig mogelijk een erkenning en organisatie van de alternatieve geneeskunde zodat een officiële samenwerking mogelijk wordt.

Het is verheugend te constateren dat deze samenwerking in het veld al hier en daar van de grond komt, tot tevredenheid van alle betrokkenen. Het is verheugend vast te stellen dat de zogenaamde alternatieve geneeskunde en moderne huisartsgeneeskunde in hun opvattingen elkaar overlappen en soms bijzonder goed op elkaar aansluiten. Soms blijken alleen de instrumenten nog maar verschillend.

Zo kan een akelig symptoom leiden tot een nieuw evenwicht, aangepast aan een veranderde situatie tot welzijn van de mens.

Redactie